

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/4/2017
Identifikačné číslo spisu:	9017200113
Dátum vydania rozhodnutia:	15.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9017200113.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci odsúdeného R. X., na neverejnom zasadnutí dňa 15. augusta 2017 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného R. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. júna 2017, sp. zn. 3Ntc/12/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného R. X. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., § 416, § 417 ods. 1 Tr. por. a § 68 ods. 2 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený R. X. sa v skúšobnej dobe uloženej uznesením Krajského súdu v Bratislave z 13. októbra 2015, sp. zn. 3Ntc/12/2014, pri podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky, uloženého mu rozsudkom Krajského súdu Eisenstadt z 12. mája 2014, sp. zn. 7Hv 23/14w, ktorý bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2014, sp. zn. 3Ntc/12/2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. januára 2015, sp. zn. 6Urto 7/2014, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov a 13 (trinásť) dní vykoná.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že R. X. bol v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienечného prepustenia odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo 4. júla 2016, sp. zn. 1T/39/2016, z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a pokusu ublíženia zdraví podľa § 14 ods. 1, § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Tiež bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/43/2017 z 1. marca 2017 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote, riadne a včas, sťažnosť odsúdený R. X.. V dôvodoch sťažnosti poukázal na porušenie zákona pri uznaní cudzieho rozhodnutia, ktoré opísal aj v dovolaní a ktoré bolo zamietnuté. Je si plne vedomý, že sa neosvedčil v skúšobnej dobe, ale žiada, aby bola vec vrátená naspäť na krajský súd a aby mu bol zvyšok trestu, ktorý má vykonať znížený alebo

premenený na podmienený s dlhšou skúšobnou dobou.

K sťažnosti sa vyjadril prokurátor príslušnej krajskej prokuratúry a v plnom rozsahu sa stotožnil s napadnutým uznesením, sťažnosť odsúdeného navrhol ako nedôvodnú zamietnuť za predpokladu, že táto nebola podaná oneskorene.

Na posúdenie včasnosti podania sťažnosti R. X., Najvyšší súd Slovenskej republiky vyžiadala od Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava vyjadrenie, kedy R. X. odovzdal v ústave na odoslanie sťažnosti proti uzneseniu, pričom podľa oznámenia ústavu, k tomuto úkonu došlo dňa 16. júna 2017. Keďže napadnuté uznesenie bolo odsúdenému oznámené 13. júna 2017, sťažnosť podal v zákonnej 3-dňovej lehote, preto možno konštatovať, že táto bola podaná včas.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného R. X. nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenia alebo nedostatky takého charakteru, ktoré by odôvodňovali iné závery ako tie, ktoré v napadnutom uznesení správne odôvodnil Krajský súd v Bratislave.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2014, sp. zn. 3Ntc/12/2014 bol na území Slovenskej republiky uznaný rozsudok Krajského súdu Eisenstadt z 12. mája 2014, sp. zn. 7Hv 23/14w v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky R. X. uznaný za vinného zo zločinu krádeže vlámaním za účelom zárobku podľa § 127, § 129 číslo 1, § 130 štvrtý prípad rakúskeho Trestného zákonníka a odsúdený podľa § 130 Trestného zákonníka na trest odňatia slobody vo trvaní 2 roky a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 22. januára 2015, sp. zn. 6Urto 7/2014 zamietol odvolanie odsúdeného R. X. proti vyššie uvedenému rozsudku.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 13. októbra 2015, sp. zn. 3Ntc/12/2014 podmienne prepustil R. X. z výkonu trestu odňatia slobody a podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky s uložením probačného dohľadu nad správaním odsúdeného a uložil mu povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Skúšobná doba podmieneného prepustenia začala plynúť 13. októbra 2015 a plynie do 13. októbra 2018.

Krajský súd v Bratislave už v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia zistil, že R. X. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a pokusu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 14 ods. 1, § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený na nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, a to pre skutok, ktorého sa dopustil dňa 18. októbra 2015.

Krajský súd tiež zistil, že R. X. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 1. marca 2017, sp. zn. 0T/43/2017 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, a to pre skutok z 27. februára 2017.

Okrem toho sa odsúdený dňa 16. januára 2017 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bol uložená bloková pokuta.

Zo správy probačného a mediačného úradníka z 3. februára 2017 (č.l.207), probačný dohľad neplní svoj účel, R. X. sa z vlastnej iniciatívy na súd nedostavil.

Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie a dospel k správne mu záveru, že odsúdený R. X. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov a 13 dní vykoná.

Z predloženého spisového materiálu je nesporné, že odsúdený R. X. v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, ktorá plynula od 13. októbra 2015 a naďalej plynie, nevedol riadny život, keďže sa dňa 18. októbra 2015 - teda len pár dní po podmiennečnom prepustení a následne aj 27. februára 2017, dopustil úmyselnej trestnej činnosti, pre ktorú bol právoplatne odsúdený a ako vyplýva z registra priestupkov, dňa 16. januára 2017 sa dopustil priestupku, za ktorý bol potrestaný blokovou pokutou.

Podľa § 68 ods. 2 Tr. por. ak podmiennečne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Podmiennečným prepustením sa dáva možnosť odsúdenému, aby preukázal, že nepodmiennečný výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom na slobode, s uložením primeranej skúšobnej doby. Pokiaľ má podmiennečne prepustený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, že rešpektuje právny poriadok a neporušuje právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin - ako aj v danom prípade - svedčí to o tom, že podmiennečné prepustenie nesplnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonal aj zvyšok trestu odňatia slobody. Za daného stavu je nutné konštatovať, že prvostupňový súd rozhodol v súlade so stavom vecí a zákonom.

Pokiaľ R. X. poukazuje na porušenie zákona v súvislosti s uznaním cudzieho rozhodnutia, s týmito argumentmi sa vysporiadal už dovolací súd v uznesení sp. zn. 2 TdoV 3/2016, pričom najvyšší súd nezistil dôvody, pre ktoré by bolo potrebné vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie. Rovnako nezistil ani splnenie podmienok pre predĺženie skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, nezistiac podmienky na zmenu napadnutého uznesenia, postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného R. X. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.